

Міністерство освіти і науки України
Приватне акціонерне товариство
«Вищий навчальний заклад
«Міжрегіональна Академія управління персоналом»
Херсонський інститут
Кафедра менеджменту організацій

**«ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО
МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ЕКОНОМІКИ:
СПІВВІДНОШЕННЯ ТЕОРІЇ
ТА ПРАКТИКИ»**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
VIII ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ



МАУП
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

17 грудня 2021 року

Херсон
ФОП Вишимирський В.С.
2021

УДК 33. 330

*Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
Херсонського інституту ПрАТ «ВНЗ МАУП»,
протокол № 4 від 20 грудня 2021 р.*

Редакційна колегія:

Діденко С. В. – заслужений юрист України, д. юрид. н., проф. (директор ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом», Херсонський інститут, м.Херсон) – голова колегії

Демченко А.В. – к.ф.н., доц. (заступник директора з навчально-методичної роботи, ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом», Херсонський інститут, м.Херсон)

Назаренко Л.О. – д. пед.н., доц. (завідувач кафедри менеджменту організацій ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом», Херсонський інститут, м.Херсон)

Новак Н. П. – д.екон.н. (ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом», Херсонський інститут, м.Херсон)

Головченко О.М. – д.екон.н., проф. (Національний університет «Одеська морська академія», м.Одеса)

Чумаченко А.С. – к.екон.н. (ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом», Херсонський інститут, м.Херсон)

Афонченкова Т.М. – к.екон.н., доц. (ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом», Херсонський інститут, м.Херсон)

Нестерова К.С. – к.екон.н., доц. (завідувачка кафедри економіки і міжнародних економічних відносин, Міжнародний гуманітарний університет, м.Одеса)

Бовдир О.С. – к.пед. н., доц. (ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом», Херсонський інститут, м.Херсон)

Фудорова О. М. – к. соц. н., доц. (ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом», Херсонський інститут, м.Херсон)

Особливості сучасного менеджменту та економіки: співвідношення теорії та практики: Матеріали VIII Всеукраїнської науково-практичної конференції. Вип. VIII / за ред. О.М.Фудорової – Херсон: ФОП Вишемирський В.С., 2021. – 188 с.

Збірник наукових праць присвячений аналізу проблем сучасного соціуму крізь призму менеджменту та економіки. Він містить концептуальні підходи до вивчення означеної проблематики, її методологічну та інструментальну складові.

Відповідальність за оригінальність, достовірність змісту, фактів, графічних матеріалів покладається на авторів

Адреса редакції: 73022, м.Херсон,
вул.Олександрівська, 37 / Тракторна, 20.
Телефон: (0552) 45-47-63,
ел.адреса: kafmen.kherson@gmail.com

© Херсонський інститут ПрАТ
«ВНЗ Міжрегіональна Академія
управління персоналом», 2021
© ФОП Вишемирський В.С., 2021

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1. СУЧАСНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ	10
<i>Діденко С. В.</i> Корпоративна культура: основні поняття, особливості формування	10
<i>Назаренко Л.</i> Адаптивна організаційна структура як чинник ефективності управління організацією	13
<i>Демченко А., Чаура Н.</i> Зовнішні та внутрішні ресурси управління якістю освіти на кафедрі україністики Вроцлавського університету	20
<i>Бовдир О.</i> Стиль управління: взаємодія керівника і підлеглих	24
<i>Попова Ю., Фудорова О.</i> Типи керівника: основні поняття та характеристики	33
<i>Куля І., Ченой Г.</i> Організаційні структури в управлінні сучасними підприємствами	39
<i>Король І.</i> Цілі фінансового менеджменту лікарняного закладу	45
<i>Куля І.</i> Сучасні комунікаційні процеси як елемент управління	53
<i>Романченко А., Гончаренко Л.</i> Засади психології управління підприємством	58
<i>Фудорова О.</i> Інклюзія як механізм управління сучасним закладом вищої освіти	62
РОЗДІЛ 2. ЛОГІСТИКА І ТРАНСПОРТ	68
<i>Головченко О.</i> Пріоритети розвитку транспортної галузі України	68
<i>Кеворков М., Головченко О.</i> Інноваційна діяльність як фактор підвищення конкурентоспроможності транспортних підприємств	74

РОЗДІЛ 2.

ЛОГІСТИКА І ТРАНСПОРТ

Головченко Олена
д.е.н., професор, професор кафедри економічної теорії
та підприємництва на морському транспорті
Національного університету
«Одеська морська академія»
м. Одеса

ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

На сьогоднішній день в Україні немає чітко визначених, обґрунтованих, зі сформованими заходами реалізації пріоритетних напрямів інноваційного розвитку транспортної системи. Тільки при наявності цих пріоритетів можливо розробити та втілити в життя стратегічні національні цільові програми інноваційного розвитку транспорту.

Інноваційний розвиток транспортної системи України сприятиме утвердженню України як високо розвинутої транспортної держави з конкурентоспроможними видами транспорту, здатними на рівноправну інтеграцію в міжнародну транспортну систему.

Інноваційна діяльність транспортних підприємств України має спрямовуватися на виконання стратегічних завдань розвитку транспортної системи, з метою забезпечення економіки та населення у безпечних та високоякісних перевезеннях, сприяння енергетичній безпеці, реалізації транзитного потенціалу держави.

інтеграції транспортної системи до європейської та світової, впровадження новітніх інформаційних технологій, підвищення конкурентоспроможності послуг транспорту на міжнародному та внутрішньому ринках [3, с.403].

У галузі водного транспорту, інноваційними об'єктами є судна підвищеної комфортності, вантажопідійомники, танкери та різноманітні спеціалізовані судна (типу ріка-море).

Інноваційним перетворенням може підлягати сфера інформатизації, навігації на транспорті у вигляді впровадження сучасних навігаційних (у тому числі супутникових) систем, втілення технології електронного документообігу [4, с.49].

До об'єктів інноваційної діяльності, що на сьогоднішній день є особливо актуальними, відносять організаційно-технічні рішення щодо забезпечення ресурсо- та енергозбереження, екологічності і безпечності в транспорті. Вони супроводжуються впровадженням такої інноваційної продукції, як сучасні системи контролю за енергопостачанням і використанням палива, нові або удосконалені технології експлуатації транспортних засобів, які забезпечують мінімальні витрати палива, безпеку вантажів, скорочення забруднення навколишнього середовища [1].

Організаційно-економічні рішення фінансового характеру істотно поліпшують ефективність функціонування транспортної системи. До них можна віднести будівництво автомобільних доріг транспортної мережі за рахунок коштів, залучених на умовах концесії. Це є новим інноваційним підходом вирішення проблеми інвестування даного напрямку діяльності, яке сприяє залученню додаткових коштів вітчизняних та іноземних

інвесторів і завдяки чому значно розширює та покращує автодорожню мережу України.

Організаційно-економічні рішення правового характеру проявляються у формі удосконалення (адаптації) нормативно-правової бази вітчизняного транспорту до міжнародних норм надання транспортних послуг, розроблення норм витрат палива на роботу транспортних засобів, які відповідають сучасній номенклатурі, удосконалення нормативно-правових основ з енергозбереження та використання альтернативних видів палива в транспорті, створення інструментів контролю за відповідністю встановленим вимогам та якістю паливних і мастильних матеріалів, посилення вимог до безпечності конструкції та контролю технічного стану транспортних засобів відповідно до європейських стандартів у сфері безпеки дорожнього руху тощо.

Інноваційними також можуть бути механізми формування транспортних послуг у вигляді нових змішаних перевезень, нових маршрутів контейнерних перевезень, сучасних логістичних принципів управління вантажопотоками.

В Україні на законодавчій основі відсутні критерії, за якими можна з упевненістю проводити моніторинг інвестиційних проектів щодо відповідності їх інноваційним, і результати реалізації таких проектів вважати дійсно інноваційними. Як наслідок, немає чіткої конкретизації, що саме включає в себе поняття «інноваційний проект в сфері транспорту» або «інноваційна продукція в сфері транспорту» [2, с.6].

Враховуючи те, що інноваційна діяльність транспортних підприємств спрямована на створення продукції нових вищих технологічних укладів, щоб

забезпечити впровадження ресурсо- та енергозберігаючої, екологічної і безпечної техніки та технології в транспорті та підвищити рівень якості транспортних послуг, пропонуються критерії інноваційності діяльності транспортних підприємств.

Критерієм інноваційності діяльності транспортних підприємств пропонується вважати поліпшення параметрів не менше ніж на 5% хоча б одного з наступних характеристик реалізації інвестиційного проекту або техніко-технологічного удосконалення: екологічність, безпечність, ресурсо- енергозбереження та якість надання послуг. За кожним характерним напрямом визначено ряд заходів, виконання яких дає змогу досягнути інноваційності.

Критерії пропонуються для того, щоб забезпечити визначення основних напрямів реалізації інноваційної активності транспортних підприємств, з перспективою можливості отримати державну фінансову підтримку та інші економічні стимулювання, уникаючи при цьому зловживання з боку суб'єктів інноваційної діяльності.

Отже, інноваційна діяльність підприємств в контексті автомобільного та водного транспорту (для перспективності розвитку змішаних перевезень) і у відповідності з запропонованими критеріями, реалізується за такими основними напрямками: якісне оновлення транспортних засобів, наукове формування і розвиток національної транспортної системи, впровадження нових технологій перевезень, створення нових інформаційних і навігаційних систем, запровадження енергозберігаючих технологій, забезпечення екологічності та безпечності транспортних послуг, розбудова міжнародних транспортних коридорів і інфраструктури, адаптація національної нормативно-

правової бази транспортної галузі до міжнародного законодавства.

Для успішної реалізації енергозбереження на транспорті потрібно встановити більш жорсткі стандарти на автомобільні бензини і дизельне паливо, необхідно забезпечити інструменти контролю за відповідністю до встановлених вимог та якості паливних і мастильних матеріалів; розробити законодавчу базу диференційованого оподаткування власників транспортних засобів автомобільного транспорту та класу емісії шкідливих речовин і виду моторного палива, що сприяє оновленню автомобільного парку. Держава має посилити контроль за виконанням нормативних вимог експлуатації технічних засобів та при сертифікації і ліцензуванні транспортної діяльності.

Зміни у нормативно-правовому регулюванні під час інтеграції до міжнародної транспортної системи призведуть до проведення політики захисту і підтримки діяльності українських транспортних підприємств на зовнішніх ринках при введенні міжнародними організаціями та урядами окремих держав нових, більш жорстких економічних, технічних та інших вимог щодо транспортної діяльності, розроблення механізмів оперативного реагування у випадках дискримінації українських перевізників за кордоном, здійснення державних заходів щодо гарантованого захисту інтересів споживачів транспортних послуг на основі відповідності міжнародним стандартам транспортних послуг.

Основними державними інструментами і важелями стимулювання здійснення інноваційної діяльності в галузі транспорту є закони та інші нормативно-правові акти України, цільові програми розвитку, механізми фінансової підтримки, ліцензування,

сертифікації та контролю. Держава має створювати організаційні, правові і економічні умови для стимулювання інноваційної діяльності підприємствами транспорту.

Література:

1. Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні: Закон України від 8.09. 2011 р. № 3715-VI Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, N 19-20, ст.166. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3715-17> (дата звернення: 18.11.2021).
2. Боровицька Л. О. Проблеми та сучасний стан транспортної системи України. *Економічні науки. Регіональна економіка*. Вип. 12 (9), 2013. С. 5-7.
3. Комчатних О.В. Фінансування інноваційного розвитку транспортних підприємств України. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2018. Вип. 22. С. 402-407. URL: <http://global-national.in.ua/archive/22-2018/78.pdf> (дата звернення: 19.11.2021).
4. Машканцева, С. О. Скляр Л.Б.Інноваційний розвиток транспортної системи регіону: проблеми та перспективи. *Український журнал прикладної економіки*. 2019. Том 4. № 1. С. 48–54. URL: <http://ujae.org.ua/innovatsijnyj-rozvytok-transportnoyi-systemy-regionu-problemy-ta-perspektyvy>(дата звернення: 20.11.2021).
5. Про схвалення Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року: Розпорядження КМУ № 430-р від 30 травня 2018 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018-p> (дата звернення: 19.11.2021).